

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 5C/1/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8212200021
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Krochtová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2015:8212200021.9

Rozhodnutie

Okresný súd Bardejov samosudkyňou JUDr. Katarínou Krochtovou v právnej veci žalobcu APOS, s.r.o., 086 22 Kľušov 268, IČO: 317 245 31, zast. JUDr. Stanislav Súlety, advokát, Nám. SNP 1, 085 01 Bardejov, proti žalovaným 1. U. S., K.. XX.XX.XXXX, 2. A. S., K.. XX.XX.XXXX, obaja bytom XXX XX S. XXX, obaja zast. JUDr. Ivana Kirešová, advokátka, Zombova 9, 040 23 Košice, o náhradu škody, takto

rozhodol:

Súd žalobu z a m i e t a.

Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť žalovaným v 1. a 2. rade trovy konania vo výške 3 511,24 € na účet ich právnej zástupkyne JUDr. Ivana Kirešová, advokátka, Zombova 9, 040 23 Košice, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca v žalobe doručenej tunajšiemu súdu dňa 03.01.2012 uviedol, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností v k. ú. Kľušov, zapísaných na LV č. XXXX, okrem iného aj administratívnej budovy súp. č. XXX, postavenej na parcele CKN č. XXX/XX a parcel CKN č. XXX/XX - zastavané plochy a nádvoría o výmere XXX m², XXX/XX - zastavané plochy a nádvoría o výmere XXX m², XXX/XX - zastavané plochy a nádvoría o výmere XXX m². Žalobca ďalej uviedol, že žalovaní sú výlučnými bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností v k. ú. S., zapísaných na LV č. XXXX, okrem iného aj parcely CKN č. XXX/XX - zastavané plochy a nádvoría o výmere 221 m². Žalobca poukázal na to, že parcela žalovaných CKN č. XXX/XX bezprostredne susedí s parcelou v jeho vlastníctve CKN č. XXX/XX. Žalobca ďalej argumentoval tým, že v roku 2005, keď ešte žalovaní neboli vlastníkami parcely CKN č. XXX/XX, v rámci svojich podnikateľských aktivít zriadil k stavbe súp. č. XXX železnú rampu slúžiacu k nákladu tovarov skladovaných v tejto budove. Predmetná rampa čiastočne zasahovala aj do označenej parcely žalovaných. Žalobca poukázal na to, že v septembri 2011 žalovaní bez akéhokoľvek právneho titulu odstránili železnú rampu a plynovú prípojku na parcele CKN č. XXX/XX, na ktorú bola z dôvodu odberu plynu napojená aj budova súp. č. XXX. Pritom v čase plynifikácie žalovaná v 2. rade udelila žalobcovi písomný súhlas na pripojenie sa k tejto plynovej prípojke. Následne žalovaní postavili na hranici parcel CKN č. XXX/XX a XXX/XX betónové oplotenie, ktoré je postavené od stavby žalobcu vo vzdialenosti cca 50 cm. Keďže žalovaní bez právneho dôvodu odstránili železnú rampu a plynovú prípojku, spôsobili žalobcovi škodu, ktorá podľa znaleckého posudku č. 82/2011 na železnej rampe činí 7 151 € a na odstránenej plynovej prípojke predstavuje škodu vo výške 300 €. Celková škoda, ktorú si žalobca voči žalovaným uplatňuje, predstavuje 7 451 €, pričom žalobca si uplatňuje aj 9 % ročný úrok z omeškania z dlžnej sumy 7 451 € od 03.01.2012 do zaplatenia a trovy konania.

Zároveň dňa 04.01.2012 bol tunajšiemu súdu doručený návrh žalobcu na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhal, aby súd žalovaným uložil povinnosť strpieť napojenie administratívnej budovy vo vlastníctve žalobcu súp. č. XXX na plynovú prípojku nachádzajúcu sa na parcele žalovaných CKN č. XXX/XX. Uznesením č. k. 5C 1/2012-18 z 03.02.2012 súd návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.02.2012.

Prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalobca v podaní doručenom súdu 06.05.2015 argumentoval aj tým, že administratívnu budovu súp. č. XXX zapísanú na LV č. XXXX, k. ú. S. nadobudol v roku 2004. Vyslovil názor, že na zriadenie rampy nebolo potrebné stavebné povolenie, pretože rampu nemožno považovať za stavbu v zmysle § 43 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon). Podľa neho stavba bola postavená za účelom plnenia podnikateľských aktivít žalobcu a jej realizácia bola odporúčaná aj Regionálnym úradom verejného zdravotníctva. Bola postavená svojpomocne v roku 2005, pričom na jej realizáciu boli zakúpené komponenty a materiál a bola riadne zaúčtovaná v účtovníctve, o čom svedčia predložené listinné dôkazy. V čase, keď žalovaní pozemok kúpili, mali vedomosť o tom, že je na ňom osadená rampa. Podľa názoru právneho zástupcu žalobcu právna úprava - § 415 a § 417 ods. 1 Občianskeho zákonníka neumožňovala žalovaným konať spôsobom akým konali, pretože mali požiadať o príslušnú právnu ochranu.

V podaní doručenom súdu 18.05.2015 žalobca špecifikoval nakúpený materiál na zmontovanie kovovej rampy, ktorý vyčíslil celkovou sumou 23 550,80 Sk. Zároveň súdu predložil listinné dôkazy preukazujúce nákup tohto materiálu.

K žalobe žalobcu sa vyjadrili žalovaní prostredníctvom svojej právnej zástupkyne v podaní doručenom súdu 15.06.2012. Vo vyjadrení uviedli, že nárok žalobcu považujú za neopodstatnený a dodali, že žalobca umiestnil kovovú konštrukciu rampy na cudzom pozemku bez súhlasu vlastníka, pričom táto rampa postavená aj na ich pozemku ohrozovala život a zdravie maloletých detí - vnúčat žalovaných, a tým, že zasahovala do predmetu ich vlastníctva, žalovaní nemohli riadne držať a užívať svoj majetku. Ďalej uviedli, že Oznámením stavebného úradu S. č. XX/XXXX-Fá/87 zo dňa 04.06.2007 im bol udelený súhlas na realizáciu oplotenia pozemkov v ich vlastníctve. Keďže realizácii tohto oplotenia bránila železná konštrukcia umiestnená na ich pozemku, viackrát kontaktovali žalobcu za účelom jej odstránenia. Vzhľadom na to, že žalobca na ich výzvy nereagoval, oznámili mu, že budú nútení železnú rampu odstrániť na jeho náklady. Podľa ich názoru neodstránením rampy žalobca porušil právnu povinnosť počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, majetku, prírode a životnom prostredí. Žalovaní sa vyjadrili aj k dôkazu predloženému žalobcom o tom, že žalovaná v 2. rade mu mala dať písomný súhlas na pripojenie k plynovej prípojke. Podľa žalovanej v 2. rade ide o podvrh, pretože podpis na tejto listine jej nepatrí a taktiež je tam uvedený nesprávny údaj o tom, že je konateľkou spoločnosti, pričom ona konateľkou žiadnej obchodnej spoločnosti nikdy nebola. Na základe toho žalovaní navrhli, aby súd žalobu zamietol a priznal im náhradu trov konania.

Právna zástupkyňa žalovaných podala vo veci vyjadrenia zo dňa 12.02.2015, 10.03.2015 a 02.06.2015, pričom vo vyjadrení zo dňa 10.03.2015 doručenom súdu 16.03.2015 zotrvala na doterajších argumentoch a dodala, že žalobca nepreukázal vlastníctvo rampy. Tiež uviedla, že rampa bola neustálym zdrojom ohrozenia života, zdravia a bezpečnosti osôb, najmä vnúčat žalovaných. Okrem toho argumentovala § 415 a § 417 ods. 1 Občianskeho zákonníka a uviedla, že žalovaní neporušili žiadnu právnu povinnosť zakladajúcu ich zodpovednosť za spôsobenú škodu. Navrhla žalobu zamietnuť a žalovaným priznať náhradu trov konania.

Na pojednávaní dňa 18.10.2012 súd na základe návrhu právneho zástupcu žalobcu a so súhlasom právnej zástupkyne žalovaných vyhlásil uznesenie, ktorým konanie v časti o sumu 300 € spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 300 € od 03.01.2012 do zaplatenia, zastavil. V danej veci právny zástupca žalobcu vzal späť časť žaloby o náhradu škody týkajúcu sa odstránenej plynovej prípojky v sume 300 € s prísl.

Súd v danej veci nariadil pojednávania, ktoré sa uskutočnili v dňoch 18.10.2012, 11.12.2013, 19.11.2014, 17.02.2015, 07.05.2015 a 19.06.2015, pričom na poslednom z uvedených súd vyhlásil vo veci samej rozsudok. Na tomto pojednávaní bol prítomný zástupca žalobcu, jeho právny zástupca, žalovaná v 2. rade a právna zástupkyňa žalovaných. Nebol prítomný žalovaný v 1. rade, ktorého o termíne pojednávania informovala jeho právna zástupkyňa. Na základe toho súd v súlade s § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalovaného v 1. rade.

Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s obsahom žaloby, výpismi z LV č. XXXX, k. ú. S. a LV č. XXXX, k. ú. S., výpisom z OR SR žalobcu, výzvami žalovaných adresovaných žalobcovi na odstránenie rampy, ohlásením drobnej stavby zo dňa 07.03.2007, oznámením Obce S. o tom,

že nemá námietky s realizovaním stavebných prác zo dňa 04.06.2007, znaleckým posudkom č. 82/2011 predloženým v konaní žalobcom, listinnými dôkazmi o nadobudnutí vlastníctva žalobcu k nehnuteľnostiam, medzi inými aj k administratívnej budove súp. č. 268 a parcele č. 828/51, podnetmi žalobcu adresovanými obci S. a Okresnej prokuratúre Bardejov z roku 2011 a 2012, listinnými dôkazmi, ktorými žalobca preukazoval vlastníctvo k rampe, výsluchmi žalovanej v 2. rade, výsluchmi zástupcu žalobcu, ohliadkou na mieste samom, prednesmi právnych zástupcov účastníkov konania, písomnými vyjadreniami účastníkov konania, ako aj ďalšími s vecou súvisiacimi listinnými dôkazmi.

Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že zotrávajú na podanej žalobe, avšak pokiaľ ide o žalobu v časti náhrady škody týkajúcej sa odstránenej plynovej prípojky v sume 300 € spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 300 € od 03.01.2012 do zaplatenia, v tejto časti vzal žalobu späť, s čím súhlasila právna zástupkyňa žalovaných. Právny zástupca ďalej argumentoval tým, že ak žalovaní mali pocit, že žalobca postavením rampy zasiahol do ich práv, mali požiadať o ochranu príslušný orgán alebo sa mali domáhať súdnej ochrany. Nemali konať svojpomocne, pretože nebolo preukázané, aby v tomto prípade priamo hrozila škoda. Keďže tak neučinili, pri odstránení rampy postupovali bez právneho titulu a škoda, ktorá tým žalobcovi vznikla, vznikla ich zavinením. Podľa jeho názoru porušenie právnej povinnosti žalovaných spočíva v tom, že odstránili rampu bez právneho dôvodu, bez akéhokoľvek rozhodnutia, pričom v čase, keď žalovaní kupovali parcelu č. XXX/XX, tak mali vedomosť o tom, že sa na tomto pozemku čiastočne nachádza rampa. Tiež uviedol, že hoci stavebné povolenie na výstavbu oplotenia žalovaných bolo vydané v roku 2007, realizácia oplotenia sa začala až v roku 2011, keď už žalobca bol vlastníkom parcely č. XXX/XX. Zároveň súdu predložil dôkazy o tom, že žalobca sa bránil voči výstavbe oplotenia žalovanými, a to podnetmi podanými Obci S. zo dňa 30.09.2001 a 20.12.2011. Tiež uviedol, že žalobca sa bránil aj takým spôsobom, že Okresnej prokuratúre Bardejov podal podnet na preskúmanie zákonnosti postupu orgánu územnej samosprávy, pričom tento podnet a vybavenie podnetu súdu predložil. Rozporoval tvrdenia žalovaných, že prenikanie hlodavcov na pozemok žalovaných nebol preukázaný a taktiež z lekárskej správy, ktorú predložili žalovaní nie je zrejmé, či vnuk žalovaných spadol z rebríka na pozemku žalovaných alebo to bolo z iného rebríka. Tiež argumentoval tým, že k tomuto úrazu malo dôjsť 05.10.2010, ale k odstráneniu rampy došlo až v septembri 2011, čo nepreukazuje naliehavosť riešenia danej situácie. Podľa neho mali žalovaní realizovať provizórne oplotenie rampy a následne sa domáhať právnej ochrany. Tvrdil, že rampa bola postavená ako príslušenstvo budovy, ktorá je vo vlastníctve žalobcu.

Štatutárny zástupca žalobcu X. S. na pojednávaní uviedol, že k vlastníctvu budovy a vlastníctvu pozemku, na ktorom bola čiastočne postavená rampa, sa vie bližšie vyjadriť jeho zástupca. Dodal však, že v čase, keď sa železná rampa stavala, žalovaní ešte neboli vlastníkami pozemku, tými sa stali až neskôr. V čase, keď sa kupovala budova, bola tam už betónová plocha a železnú rampu potom postavil žalobca svojpomocne bez toho, aby bola uzavretá nejaká zmluva o dielo. Tiež uviedol, že si nepamätá, či k stavbe rampy bolo vydané stavebné povolenie alebo či došlo k oznámeniu tejto stavby. Totiž železná rampa bola postavená na betónovej platni takým spôsobom, že išlo o kovové platne, na ktoré sa konštrukcia postavila, aby sa netlačila do zeme. Podľa neho rampa nebola spojená so zemou pevným základom. Trval na tom, že rampa je vlastníctvom žalobcu a že tú rampu stavali pre spoločnosť BCK a bola stavaná za účelom využitia stavby na účel, pre ktorý slúžila - pre skladové hospodárstvo. Keďže rampa bola postavená nad pozemkami viacerých vlastníkov, neriešili to, oni nič nikomu za to neplatili, len sa snažili o odkúpenie pozemku, ktorý bol však predaný žalovaným. Súčasne uviedol, že administratívnu budovu nadobudli v konkurze od JRD, ale netýkalo sa to pozemkov. Budova sa využívala jednak na účely skladového hospodárstva a v druhej časti je archív. Táto budova bola v prenájme spoločnosti BCK, s.r.o., pričom v tejto súvislosti poukázal na stanovisko Regionálneho úradu verejného zdravotníctva z 01.03.2004 adresované spoločnosti BCK, s.r.o., z ktorého vyplýva, že pokiaľ išlo o dispozičné riešenie výroby, je tam uvádzaná aj rampa. Tiež uviedol, že pozemok, na ktorý siahala železná rampa, užívali žalovaní, ale nevedel uviesť, či v tom čase už boli vlastníkami tohto pozemku. V čase, keď sa rampa stavala, pozemky ešte neboli vysporiadané a to, že tento pozemok patrí žalovaným, sa žalobca dozvedel až potom, čo začali prichádzať výzvy od žalovaných. Na výzvy nereagovali z dôvodu, že si mysleli, že sa nejakou dohodou dohodnú. Okrem toho uviedol, že odstránením tejto rampy prestala fungovať prevádzka, ktorá bola v administratívnej budove. Súčasne uviedol, že v čase, keď sa rampa stavala, vlastníkami pozemku boli X. Q. U. E. Q.. Od týchto osôb žalobca chcel odkúpiť pozemok, na ktorom je čiastočne rampa postavená, ale ten bol napokon predaný žalovaným, pričom vklad do katastra bol povolený dňa 04.10.2006. Zástupca žalobcu potvrdil, že v roku 2007, keď žalovaní ohlásili stavebnému úradu drobnú stavbu - oplotenie, žalobca ešte nebol vlastníkom pozemku, na ktorom

bola rampa postavená. Oplotenie sa začalo realizovať v roku 2011, ale vtedy už žalobca bol vlastníkom daného pozemku, ale od kedy je vlastníkom parcely č. XXX/XX, uviesť nevedel. Na pojednávaní v decembri 2013 dodal, že v súčasnej dobe nie je oplotenie zrealizované okolo celého pozemku žalobcov a že stále môže na ich pozemok hocikto prejsť cez nedokončené oplotenie. Poukázal aj na to, že z lekárskej správy o úraze vnuka žalovaných vyplýva, že tento spadol na hlinenú plochu a pritom pod rampou bola betónová plocha. Potvrdil, že v čase, keď sa rampa stavala, neboli ani žalovaní, ani žalobca vlastníkmi susediacich pozemkov, pričom žalovaní sa stali vlastníkmi parcely č. XXX/XX v roku 2006 a žalobca sa stal vlastníkom parcely č. XXX/XX v roku 2010.

Splnomocnený zástupca žalobcu Ing. Š. S. (plnomocenstvo č. I. 177 spisu) na pojednávaní uviedol, že rampa nie je premietnutá v hmotnom investičnom majetku žalobcu, pretože ide o vlastnú výstavbu, ktorú realizovali podľa zákona č. 50/1976 Zb. Dodal, že k tomu nemali stavebné povolenie. Tiež uviedol, že rampa je príslušenstvom a zhodnotením budovy, a preto nie je súčasťou hmotného investičného majetku spoločnosti. K sume 23 550,80 Sk, ktorá bola použitá na nákup materiálu na výstavbu rampy, o čom žalobca predložil dôkaz (č. I. 218 spisu, aj podanie PZ žalobcu č. I. 192-193), zástupca žalobcu uviedol, že táto suma je v rámci inventárnej karty zobrazená pod sumou 40 619 Sk pod položkou č. 4 (č. I. 150, resp. 194 spisu), pričom táto celková suma zahŕňa aj náklady na kúrenie, vodu a všetko, čo sa vnútri robilo.

Právna zástupkyňa žalovaných na pojednávaní namietala relevanciu dôkazu - žalobcom predloženého znaleckého posudku č. 82/2011 vypracovaného znalcom Ing. Miroslavom Lissým a poukázala na to, že znalecký posudok bol vypracovaný dňa 08.11.2011, ale krycí list, na ktorý sa znalecký posudok odvolával, bol ako listina datovaný dňa 09.11.2011, z čoho podľa nej vyplýva, že tento dôkaz znalec nemal pri vypracovaní posudku k dispozícii. Okrem toho poukázala aj na to, že znalec sa v posudku odvolával na projektovú dokumentáciu z roku 2005, ale na prílohách znaleckého posudku - výkresoch č. 2 a 3 je dátum január 2004. Tiež namietala tvrdenia štatutárneho zástupcu žalobcu o tom, že v čase, keď sa rampa stavala, pozemky ešte neboli vysporiadané. Okrem toho poukázala na to, že žalovaní stavali oplotenie na základe riadneho ohlásenia stavby a v čase, keď stavebný úrad rozhodoval o tejto otázke, žalobca nebol vlastníkom parcely č. XXX/XX. Pritom žalovaní nemohli dlhodobo pristúpiť k výstavbe oplotenia, keďže im v tom bránila rampa, a preto niekoľkokrát vyzvali žalobcu, aby rampu odstránil. Ten na výzvy žalovaných nereagoval, na základe čoho sa potom žalovaní domnievali, že žalobca možno ani nie je vlastníkom rampy, keďže nebolo vydané stavebné povolenie a nebolo možné zistiť vlastníctvo k tejto nepovolenej stavbe. Tiež poukázala na to, že potreba oplotenia bola nevyhnutná, pretože tam došlo k úrazu vnuka žalovaných a zároveň bolo potrebné chrániť cukrárenskú výrobu žalovaných pred prenikaním hlodavcov. Okrem toho namietala, že v konaní nebolo preukázané vlastníctvo žalobcu k predmetnej rampe, keďže žalobca v priebehu konania predložil len účtenky a pokladničné doklady, čo nepreukazuje vlastníctvo rampy. Tiež tvrdila, že tieto doklady preukazujú len vlastníctvo k nakúpenému materiálu, ale nie k predmetnej rampe, pretože tento materiál mohol byť použitý na čokoľvek iné, a to s poukazom na to, že žalobca má v predmete podnikania stavebné práce, lešenárske práce a podobne. Podľa nej žalobca nepreukázal vlastníctvo k rampe ani predložením inventárnej karty, pretože faktúry v nej uvedené sa nezhodujú s tými, ktoré žalobca predložil v konaní a preukazoval nimi vlastníctvo k rampe. Poukázala aj na to, že výsluchom štatutárneho zástupcu žalobcu X. S. bolo preukázané, že rampa sa stavala na cudzom pozemku a že žalovaní kupovali pozemok ako bezbremenný.

Žalovaná v 2. rade na pojednávaní vypovedala, že v roku 1999 odkúpili od družstva mliečnicu, ktorú postupne začali rekonštruovať a neskôr tam zriadili cukrárenskú výrobu. Následne, ako im to umožňovali finančné možnosti, začali odkupovať aj pozemky popri nej. Pozemok od X. Q. U. E. Q. odkúpili 26.09.2006. Ide o parcelu č. XXX/XX. O kúpe pozemku s Q. U. Q. jednali už skôr a o tom, že je tam postavená rampa, sa dozvedela až potom, čo geodet prišiel zamerať pozemok. Následne ten pozemok kúpili. Výhrady voči rampe začali mať až potom, keď tam začali bývať a v noci sa vozil k nej tovar. Následne vyzývali žalobcu, aby rampu odstránil. Snažili sa o to 5 rokov a nikto ich neupozornil na to, že majú požiadať o súdnu ochranu. Obrátili sa aj na obec, ale tá im odpísala, že nebudú zasahovať do susedských sporov. Na súd sa neobrátili z dôvodu, že ona nie je právnik a mali aj iné povinnosti. Oplotiť pozemok sa rozhodli z dôvodu, že rampa bola v dezolátnom stave, oni tam bývajú a majú vnúchatá. Stavebné povolenie na oplotenie celého areálu dostali až v roku 2012. Poukázala na to, že rampa mala výšku cca 4m a že stačí moment, aby trojročné dieťa vybehlo na rampu a spadlo dole na betónový podklad. Poukázala na to, že v prípade rampy išlo o kovovú konštrukciu s kovovými schodmi, pričom od žalobcu nepožadovali žiadnu finančnú náhradu za to, že rampa je postavená aj na ich pozemku. Tiež

uviedla, že došlo aj k úrazu na rampe - rozbité koleno a taktiež z dôvodu, že administratívna budova žalobcu nie je ničím oplotená, nie je užívaná, deti tam behajú a jej vnuk tam tiež prišiel k úrazu, keď spadol z rebríka na budove žalobcu, pričom v tejto súvislosti predložila súdu dôkaz - lekársku správu - nález zo dňa 05.10.2010. Žalovaná v 2. rade potvrdila, že v čase, keď sa rampa stavala, neboli ani oni, ani žalobca vlastníkami susediacich pozemkov, pričom oni sa stali vlastníkami parcely č. XXX/XX v roku 2006 a žalobca sa stal vlastníkom parcely č. XXX/XX v roku 2010. Uviedla, že pri ohlásení drobnej stavby - oplotenia nebol žalobca vlastníkom susediaceho pozemku, a preto mu nič nebolo oznamované. Pri nahliadnutí do vytyčovacieho náčrtu (č. I. 105 spisu) uviedla, že pokiaľ ide o stavbu na pozemku XXX/XX a v časti od parcely XXX/XX, nachádza sa tam rampa. Starosta obce sa však o to nezaujímal. Okrem toho uviedla, že pokiaľ ide o administratívnu budovu žalobcu, všetky vstupy do nej má riešené z opačnej strany ako bola pristavaná rampa.

Súd ďalej zistil tento skutkový stav:

Žalobca je vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, k. ú. S., obec S., okres Bardejov, okrem iného aj parcely registra „C“ č. XXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m², parcely registra „C“ č. XXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 292 m² a administratívnej budovy súpisné číslo XXX na parcele č. XXX/XX. Žalobca ako obdarovaný nadobudol vlastnícke právo k administratívnej budove na základe darovacej zmluvy zo dňa 22.07.2004 od X. S.. Vlastnícke právo k parcele C KN č. XXX/XX nadobudol na základe kúpnej zmluvy zo dňa 09.11.2009 od predávajúcej Q. V.. Napokon vlastnícke právo k parcele C KN č. XXX/XX nadobudol na základe kúpnej zmluvy zo dňa 09.11.2009 od predávajúcich E. Q. U. X. Q..

Podľa výpisu z obchodného registra má žalobca okrem iného v predmete podnikateľskej činnosti uvedené: lešenárske práce, demolácia a zemné práce (od 29.03.1996), staviteľ - vykonávanie jednoduchých stavieb a poddodávok a uskladňovanie spisov (dokumentov) nearchívnej povahy (od 14.06.2000).

Žalovaní sú bezpodieloví spoluvlastníci nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, k. ú. S., obec S., okres Bardejov, okrem iného aj parcely registra „C“ č. XXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 221 m².

Účastníci konania na pojednávaní dňa 11.12.2013 prehlásili, že medzi nimi nie je sporné, že v čase, keď sa komponovala železná rampa, neboli vlastníkami pozemkov nachádzajúcich sa pod rampou. Nebolo medzi nimi sporné, že žalovaní nadobudli vlastníctvo k parcele C KN č. XXX/XX v roku 2006 a žalobca nadobudol vlastnícke právo k parcelám C KN č. XXX/XX a XXX/XX niekedy v roku 2010. Žalobca sa stal vlastníkom administratívnej budovy na základe darovacej zmluvy zo dňa 22.07.2004.

Oznámením číslo: XX/XXXX-E. zo dňa 04.06.2007 Obec S. oznámila žalovaným v 1. a 2. rade ako stavebníkom, že nemá námietky proti uskutočneniu drobnej stavby - oplotenia, ktoré žalovaní ohlásili stavebnému úradu podaním zo dňa 12.04.2007. Išlo o stavebné práce na parcele č. XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX U. XXX/XX, ktoré boli vo vlastníctve žalovaných.

Listom zo dňa 20.03.2007 (č. I. 96 spisu) žalovaní prostredníctvom svojej právnej zástupkyne vyzvali žalobcu k odstráneniu stavby, ktorá zasahuje do ich nehnuteľnosti, pričom poukázali na to, že ide o administratívnu budovu žalobcu zapísanú na LV č. XXXX, parcela C KN č. XXX/XX, ktorá podľa vytyčovacieho náčrtu zo dňa 06.03.2007 zasahuje do pozemku žalovaných.

Listom zo dňa 02.08.2007 (č. I. 98 spisu) žalovaní prostredníctvom svojej právnej zástupkyne požiadali Obvodný úrad životného prostredia v Bardejove o pomoc pri riešení tejto veci, keďže žalobca nereagoval na ich výzvu na odstránenie stavby. Z dôvodu vecnej príslušnosti obvodný úrad odstúpil podanie žalovaných Obci S., ktorá listom sp. zn. XX/X-XXXX zo dňa 26.10.2007 (č. I. 108 spisu) oznámila žalovaným, že administratívna budova žalobcu slúži ako archív pre účtovnú a ekonomickú agendu zlikvidovaných organizácií, podnikov a inštitúcií v okrese Bardejov. Okrem toho obec konštatovala, „že sa jedná o neoprávnenú stavbu - na cudzom pozemku, kde vlastníkom pozemku sa môže proti neoprávnenému stavebníkovi domáhať ochrany na súde“.

Podaniami zo dňa 20.05.2010, 20.08.2010 a 26.09.2011 (č. I. 36 - 38 spisu) žalovaní prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadali žalobcu o jednanie ohľadom realizácie oplotenia na pozemku

žalovaných, ktorý susedí s pozemkom žalobcu, ako aj o odstránenie kovovej konštrukcie, ktorá zasahuje do parcely žalovaných C KN č. XXX/XX. Žalovaní zároveň žalobcovi oznámili, že s realizáciou oplotení začnú 15.09.2010 a do tej doby ho žiadajú o odstránenie kovovej konštrukcie. Keďže žalobca na výzvy žalovaných nereagoval, oznámili mu, že dňa 27.09.2011 pristúpi k odstráneniu kovovej rampy na jeho náklady.

Podaniami zo dňa 30.09.2011 a 20.12.2011 (č. l. 131 - 132 spisu) žalobca požiadal Obec S. o preskúmanie zákonnosti výstavby oplotení realizovaných žalovanými na hranici parciel C KN č. XXX/XX U. XXX/XX. Žalobca požiadal aj Okresnú prokuratúru Bardejov o preskúmanie zákonnosti postupu orgánu územnej samosprávy, a to podnetom zo dňa 03.01.2012 (č. l. 129 spisu). Okresná prokuratúra vybavila podnet žalobcu listom č. k. Pd 5/12-12 zo dňa 09.03.2012 (č. l. 133 spisu). V upovedomení o vybavení podnetu uviedla, že Obec S. ako príslušný stavebný úrad dňa 04.06.2007 oznámila stavebníkom - žalovaným, že nemá námietky proti uskutočneniu drobnej stavby - oplotení na parcelách č. XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX U. XXX/XX vo vlastníctve žalovaných. Okrem toho okresná prokuratúra konštatovala, že vzhľadom na uplynutie lehoty troch rokov od vydania predmetného opatrenia obce neprichádza do úvahy podanie protestu. Následne na podania žalobcu reagovala Obec Kľušov listom N. zn. 37-1/2012 zo dňa 19.03.2012 tak, že žalobcovi oznámila, že k výstavbe oplotení zaujal stanovisko bývalý starosta obce, pričom s jeho stanoviskom sa stotožňuje a k veci nemá viac čo dodať.

Žalobca v konaní predložil znalecký posudok č. 82/2011 zo dňa 08.11.2011 vypracovaný znalcom Ing. Miroslavom Lissým, znalcom z odboru stavebníctvo, odvetvie - pozmené stavby, odhad hodnoty nehnuteľností, odhad hodnoty stavebných prác. V bode 5.2. Úvodnej časti znaleckého posudku znalec uviedol, že vychádzal aj zo zákona č. 50/1976 Zb. (stavebný zákon). Ako vyplýva z bodu II. Znaleckého posudku nazvaného Posudok, úlohou znalca bolo stanovenie majetkovej škody vzniknutej zdemontovaním oceľovej rampy pri budove spoločnosti APOS s.r.o. v S. č. 268 v roku 2011. Znalec ďalej konštatoval, že oceľová rampa pozostávala z vlastnej rampy s oceľovými schodmi a prestrešením rampy. V Krycom liste rozpočtu v EUR, ktorý je súčasťou znaleckého posudku znalec nazval oceľovú rampu stavbou. V bode III. Znaleckého posudku (Záver) znalec vyslovil, že výška majetkovej škody - zdemontovanie oceľovej rampy predstavuje sumu 7 151 €.

Z listinného dôkazu „Technické zhodnotenie budovy, Hmotný investičný majetok“ (č. l. 150 spisu) vyplýva, že v rámci označenom ako „Názov - popis - výr. č.“ je uvedené: Administratívna budova S. Č. XXX, „Inventárne číslo“: 021/2, „Nadobúdacia cena celkom Sk“: 946 226,- „Iné záznamy“: darovacia listina 22.07.2004. V rámci označenom rukou písaným „T.Z.“ je uvedené: VD/181, Techn. zhodnotenie Fa č. 05/002 - 46 640,- a VD/167 - 8 027,-, Fa č. 2005/045 - 40 609,70. V tabuľke ročných odpisov pod poradovým číslom 4., na ktorý sa odvolal zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 19.06.2015 je uvedené: TZ. 2005/DF 45/2005 a ako zostatková cena na začiatku nadobudnutia je uvedená suma 40 619,-. Táto suma podľa vyjadrenia zástupcu žalobcu zahŕňa náklady na konštrukciu (výstavbu) kovovej rampy, ktoré predstavujú celkovú sumu 23 550,80 Sk (č. l. 192 a č. l. 218 spisu).

Podľa vyjadrenia žalobcu suma 23 550,80 Sk pozostáva z jednotlivých súm, ktoré zaplatil dodávateľom za materiál potrebný na výstavbu kovovej rampy: VPD č. 68 zo dňa 30.03.2005 na sumu 3 395 Sk, účel: stav. materiál - archív (č. l. 195 spisu), podľa žalobcu išlo o nákup železa, VPD č. 77 zo dňa 07.04.2005 na sumu 554,60 Sk, účel: materiál „APOS“ (č. l. 196 spisu), podľa žalobcu išlo o nákup železa, VPD č. 82 zo dňa 14.04.2005 na sumu 1 311,90 Sk, účel: stav. materiál (č. l. 197 spisu), podľa žalobcu išlo o nákup železa, VPD č. 94 zo dňa 27.04.2005 na sumu 10 880,20 Sk, účel: stav. materiál (č. l. 198 spisu), podľa žalobcu išlo o nákup plechu, ocele, brúsnych kotúčov, elektród, VPD č. 109 zo dňa 06.05.2005 na sumu 297,50 Sk, účel: materiál - archív (č. l. 198 spisu), podľa žalobcu išlo o nákup vrtákov, ocele, matíc, podložiek, VPD č. 146 zo dňa 14.07.2005 na sumu 630,20 Sk, účel: zapož. náradia, sekáč, kladivo (č. l. 199 spisu), VPD č. 156 zo dňa 26.07.2005 na sumu 260,50 Sk, účel: materiál (č. l. 199 spisu), podľa žalobcu išlo o nákup brúsnych kotúčov, VPD č. 187 zo dňa 25.08.2005 na sumu 1 941,90 Sk, účel: materiál (č. l. 200 spisu), podľa žalobcu išlo o pletivo, vrátky, nity, šruby, drôb, VPD č. 204 zo dňa 23.09.2005 na sumu 956,30 Sk, účel: materiál (č. l. 201 spisu), podľa žalobcu išlo o montážnu penu, VPD č. 249 zo dňa 10.11.2005 na sumu 235,30 Sk, účel výplaty: materiál (č. l. 202 spisu), podľa žalobcu išlo o pletivo, VPD č. 250 zo dňa 11.11.2005 na sumu 499,20 Sk, účel výplaty: materiál, z toho len skrutky v hodnote 37,80 Sk (č. l. 203 spisu), VPD č. 286 zo dňa 16.12.2005 na sumu 2 760,90 Sk, účel: materiál - roštová podlaha (č. l. 204 spisu) a VPD č. 291 zo dňa 28.12.2005 na sumu 288,70 Sk, účel: materiál (č. l. 205 spisu), podľa žalobcu išlo o brúsny kotúč a šruby.

Celková suma, ktorá podľa žalobcu bola použitá na nákup materiálu potrebného na výstavbu kovovej rampy predstavuje celkovo 23 550,80 Sk, čo je 781,82 €.

Podľa § 415 Občianskeho zákonníka každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

Podľa § 417 ods. 1 Občianskeho zákonníka komu škoda hrozí, je povinný na jej odvrátenie zakročiť spôsobom primeraným okolnostiam ohrozenia.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

Podľa § 443 Občianskeho zákonníka pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

Podľa § 118 ods. 1 Občianskeho zákonníka predmetom občianskoprávných vzťahov sú veci, a pokiaľ to ich povaha pripúšťa, práva alebo iné majetkové hodnoty.

Podľa § 119 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka veci sú hnutelné alebo nehnuteľné. Nehnuteľnosťami sú pozemky a stavby spojené so zemou pevným základom.

Podľa § 121 ods. 1 Občianskeho zákonníka príslušenstvom veci sú veci, ktoré patria vlastníčkovi hlavnej veci a sú ním určené na to, aby sa s hlavnou vecou trvale užívali.

Podľa § 43 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) účinného v čase začatia stavby, resp. realizácie kovovej rampy - prvý VPD z 30.03.2005 (ďalej len „stavebný zákon“) stavba je stavebná konštrukcia postavená stavebnými prácami zo stavebných výrobkov, ktorá je pevne spojená so zemou alebo ktorej osadenie vyžaduje úpravu podkladu. Pevným spojením so zemou sa rozumie

- a) spojenie pevným základom
- b) upevnenie strojnými súčiastkami alebo zvarom o pevný základ v zemi alebo o inú stavbu
- c) ukotvenie pilótami alebo lanami s kotvou v zemi alebo na inej stavbe
- d) pripojenie na siete a zariadenia technického vybavenia územia
- e) umiestnenie pod zemou.

Podľa § 43a ods. 1 stavebného zákona stavby sa podľa stavebnotechnického vyhotovenia a účelu členia na pozemné stavby a inžinierske stavby.

Podľa § 43a ods. 2 stavebného zákona pozemné stavby sú priestorovo sústredené zastrešené budovy vrátane podzemných priestorov, ktoré sú stavebnotechnicky vhodné a určené na ochranu ľudí, zvierat alebo vecí, nemusia mať steny, ale musia mať strechu.

Podľa § 54 stavebného zákona stavby, ich zmeny a udržiavacie práce na nich sa môžu uskutočňovať iba podľa stavebného povolenia alebo na základe ohlásenia stavebnému úradu.

Podľa § 55 ods. 1 stavebného zákona stavebné povolenie sa vyžaduje, pokiaľ tento zákon a vykonávacie predpisy k nemu alebo osobitné predpisy neustanovujú inak, pri stavbách každého druhu bez zreteľa na ich stavebnotechnické vyhotovenie, účel a čas trvania; stavebné povolenie sa vyžaduje aj pri zmene stavieb, najmä pri prístavbe, nadstavbe a pri stavebných úpravách.

Podľa § 55 ods. 2 stavebného zákona ohlásenie stavebnému úradu postačí

- a) pri drobných stavbách, ktoré plnia doplnkovú funkciu k hlavnej stavbe a ktoré nemôžu podstatne ovplyvniť životné prostredie;

b) pri stavebných úpravách, ktorými sa podstatne nemení vzhľad stavby, nezasahuje sa do nosných konštrukcií stavby, nemení sa spôsob užívania stavby a neohrozujú sa záujmy spoločnosti;

Podľa § 56 stavebného zákona stavebné povolenie ani ohlásenie sa nevyžaduje

- a) pri banských dielach, banských stavbách pod povrchom a pri stavbách v povrchových lomoch a skrývkach, pokiaľ podliehajú schvaľovaniu a dozoru orgánov štátnej banskej správy podľa banských predpisov,
- b) pri nadzemných a podzemných vedeniach verejných telekomunikačných sietí, vrátane oporných a vytyčovacích bodov,
- c) pri krátkodobých prenosných zariadeniach, ako sú predajné stánky, konštrukcie a zariadenia na slávnostnú výzdobu a osvetlenie budov,
- d) pri scénických stavbách pre film a televíziu,
- e) pri geodetických drevených a prenosných meračských vežiach, signáloch a pyramídach,
- f) pri konštrukciách chmeľníc a vinogradov,
- g) pri stavebných úpravách elektrických vedení bez obmedzenia napätia, pokiaľ sa nemení ich trasa,
- h) pri udržiavacích prácach, pri ktorých nie je predpísané ohlásenie podľa § 55 ods. 2 písm. c) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1976/50/20150707?ucinност=30.03.2005>>,
- i) pri nadzemných a podzemných vedeniach neverejných telekomunikačných sietí vrátane oporných a vytyčovacích bodov,
- j) pri rozvodoch telekomunikačných sietí a zvodoch antén, ktoré sú umiestňované v uzavretých priestoroch stavieb.

Škoda je podľa výkladu súdnej praxe ujma v majetkovej sfére poškodeného, ktorú je možné objektívne vyjadriť v peniazoch. Uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, pričom obe tieto formy sú rovnocenné. V zmysle judikatúry sa za skutočnú škodu považuje majetková ujma vyjadriteľná v peniazoch, ktorá spočíva v zmenšení existujúceho majetku poškodeného a predstavuje majetkové hodnoty, ktoré treba vynaložiť na to, aby sa vec uviedla do predošlého stavu, resp. aby sa v peniazoch vyvážili dôsledky vyplývajúce z toho, že navrátenie do predošlého stavu nebolo dobre možné alebo účelné. Ušlý zisk je majetková ujma vyjadriteľná v peniazoch, ktorá spočíva v tom, že nedošlo k rozmnoženiu majetkových hodnôt poškodeného, ktoré bolo možné odôvodnene očakávať so zreteľom na obvyklý chod vecí. Predpokladom pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody je preukázanie porušenia právnej povinnosti, vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi konaním alebo opomenutím a následkom (vzniknutou škodou).

Predtým, než by súd pristúpil k skúmaniu základných predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu, musel v prvom rade skúmať, či v danom prípade došlo k ujme v majetkovej sfére poškodeného, keďže žalovaní namietali, že vlastníctvo žalobcu k rampe nebolo preukázané. Na tomto mieste je potrebné zdôrazniť, že žalobca sa v konaní odvolával na závery Znaleckého posudku č. 82/2011 a v konaní si uplatňoval nárok na náhradu škody, ktorá mu vznikla odstránením rampy zo strany žalovaných. Túto škodu vyčíslil sumou 7 151 €, ktorá podľa predloženého znaleckého posudku bola totálnou škodou vypočítanou ako rozdiel medzi cenou veci pred poškodením so zohľadnením opotrebenia a cenou využiteľných zbytkov. Znalecký posudok bol vypracovaný znalcom z odboru stavebníctvo, ktorý v posudku konštatoval, že vychádzal aj zo stavebného zákona a oceľovú rampu, ktorá bola predmetom jeho skúmania, nazval stavbou.

Žalobca vlastníctvo k predmetnej kovovej rampe preukazoval technickým zhodnotením administratívnej budovy súp. č. 268, ako aj výdavkovými pokladničnými dokladmi z roku 2005 na celkovú sumu 23 550,80 Sk, čo je 781,82 €. Pritom v čase, keď rampu montoval, nebol vlastníkom pozemku nad ktorým bola rampa zmontovaná, keďže parcely C KN č. XXX/XX U. XXX/XX nadobudol až na základe kúpnych zmlúv z 09.11.2009. Z uvedeného teda vyplýva, že rampa bola osadená na pozemku, ktorý žalobcovi nepatrí. Podľa vyjadrenia zástupcu žalobcu na pojednávaní dňa 18.10.2012 rampa bola komponovaná takým spôsobom, že pod ňou sa nachádzala betónová plocha, na ktorú sa rampa postavila prostredníctvom kovových „pätiiek“, kovových platiní. V čase, keď žalobca rampu mal montovať, teda v roku 2005, bol už vlastníkom administratívnej budovy, ku ktorej bola rampa namontovaná, pretože túto budovu nadobudol na základe darovacej zmluvy z 22.07.2004. Žalobca v priebehu celého konania tvrdil, že na stavbu kovovej rampy nemal stavebné povolenie, pretože ho nepotreboval, keďže táto nebola spojená so zemou pevným základom. Rampu montoval svojpomocne, teda nemal uzavretú žiadnu zmluvu o dielo.

Na pojednávaní dňa 19.06.2015 zástupca žalobcu tvrdil, že rampu stavali ako vlastnú investičnú výstavbu podľa stavebného zákona. V nadväznosti na uvedené súd poukazuje na listinný dôkaz predložený žalobcom - znalecký posudok č. 82/2011, v ktorom znalec nazval oceľovú rampu stavbou a v tejto súvislosti poukazuje na § 54 stavebného zákona, podľa ktorého stavby, ich zmeny a udržiavacie práce na nich sa môžu uskutočňovať iba podľa stavebného povolenia alebo na základe ohlásenia stavebnému úradu. Vzhľadom na to, že išlo o kovovú rampu, ktorá bola osadená na betónovej ploche pod ňou nemožno v danej veci aplikovať § 56 stavebného zákona, ktorý taxatívne vymenúva prípady, pri ktorých nie je potrebné ani stavebné povolenie, ani ohlásenie stavebnému úradu. Súd teda konštatuje, že žalobca na jednej strane tvrdí, že pri výstavbe rampy postupovali podľa stavebného zákona, že išlo o ich vlastnú investičnú výstavbu, argumentoval znaleckým posudkom, ktorý rampu nazval stavbou, ale v konaní nepredložil žiadne rozhodnutie stavebného úradu povolujúceho jej realizáciu. Z uvedeného možno vyvodiť záver, že žalobca nedisponuje žiadnym úradným rozhodnutím, ktoré by preukazovalo, že je stavebníkom, vlastníkom konkrétneho diela, v danom prípade kovovej rampy.

V súvislosti s vyššie uvedeným súd skúmal, či kovovú rampu bolo možné v okolnostiach tohto prípadu považovať za príslušenstvo veci - administratívnej budovy podľa § 121 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Medzi základné znaky príslušenstva veci patrí, že musí existovať popri hlavnej veci a musí byť s ňou viazané hospodárskym účelom pri zachovaní charakteru samostatnej veci. S hlavnou vecou musí mať spoločného vlastníka a tento vlastník ho musí určiť na trvalé užívanie s hlavnou vecou. Je nepochybné, že v čase, o ktorom žalobca tvrdí, že došlo k montovaniu, resp. stavbe kovovej rampy (rok 2005), už žalobca bol vlastníkom administratívnej budovy súp. č. XXX, pričom podľa vyjadrenia zástupcu žalobcu na pojednávaní dňa 11.12.2013, sa rampa stavala za účelom využitia tej časti budovy, ktorá bola určená na skladové hospodárstvo. V čase montovania rampy žalobca nebol vlastníkom príslušeného pozemku, nad ktorým bola kovová rampa namontovaná. Ak teda žalobca bol vlastníkom hlavnej veci - administratívnej budovy, bolo jeho dôkaznou povinnosťou preukázať, že kovová rampa mu patrí. Z darovacej zmluvy zo dňa 22.07.2004, na základe ktorej žalobca nadobudol vlastníctvo k administratívnej budove vyplýva, že túto nehnuteľnosť nadobudol od fyzickej osoby X. S.. Zástupca žalobcu na pojednávaní konanom 11.12.2013 uviedol, že rampa sa stavala (v roku 2005, pozn. súdu) pre spoločnosť BCK, pričom vlastníkom prevádzky hospodárstva, teda boxov, ktoré boli v budove, bola v tom čase spoločnosť BCK s.r.o. To znamená, že žalobca nenadobudol vlastníctvo k administratívnej budove od osoby, pre ktorú by kovovú rampu stavali.

Ako dôkaz o vlastníctve kovovej rampy žalobca súdu predložil pokladničné doklady z roku 2005. Z týchto pokladničných dokladov, ako aj priložených daňových dokladov vyplýva, že za celkovú sumu 23 550,80 Sk, čo je 781,82 €, bol nakúpený, prípadne zapožičaný stavebný materiál (železo, skrutky, plech, brúsne kotúče a podobne). Tieto doklady podľa názoru súdu hodnoverne nepreukazujú vlastníctvo k rampe. Preukazujú len to, že došlo k zakúpeniu materiálu, ktorý žalobca ako obchodná spoločnosť podnikajúca aj v oblasti či lešenárskych prác alebo realizácie jednoduchých stavieb, mohol použiť aj na iný účel. Žalobca sa snažil vlastníctvo k predmetnej rampe preukázať aj technickým zhodnotením budovy (inventárnou kartou), pričom poukázal na položku č. 4., kde je uvedená suma 40 619 Sk a údaj o technickom zhodnotení budovy 2005/DF 45/2005. Táto suma podľa žalobcu zahŕňala aj technické zhodnotenie budovy v podobe investícií do rampy v sume 23 550,80 Sk, pričom zvyšok mali predstavovať náklady na kúrenie, vodu a podobne. Pritom v tejto kolónke (položka 4) nie je žiadna zmienka o ani jednom z dokladov, ktoré žalobca predložil na preukázanie nákupu materiálu na stavbu rampy (napr. VPD č. 68, 77, 82, etc.), ktorú realizoval ako vlastnú investičnú výstavbu. Aj tieto zistenia podľa názoru súdu do značnej miery zoslabujú tvrdenia žalobcu o vlastníctve kovovej rampy.

Súd považuje za potrebné zhrnúť, že kovová rampa bola postavená, resp. osadená na cudzom pozemku a mala slúžiť na využitie budovy vo vlastníctve žalobcu. Žalobca tvrdil, že túto rampu stavali pre iný subjekt (pre spoločnosť BCK s.r.o.), pričom súdu nepredložil žiadne úradné rozhodnutie o povolení realizácie tohto projektu, hoci tvrdil, že pri výstavbe rampy ako vlastnej investičnej výstavby postupoval podľa stavebného zákona a navyše aj zo znaleckého posudku predloženého žalobcom je zrejmé, že v prípade rampy išlo o stavbu. V konaní nepredložil žiadnu projektovú dokumentáciu, ani zmluvu o dielo, pretože tvrdil, že kovovú rampu realizoval svojpomocne. Vlastníctvo k rampe ako podnikateľ podnikajúci aj v oblasti lešenárskych, či stavebných prác preukazoval pokladničnými dokladmi znejúcim všeobecne len na nákup materiálu. Suma 23 550,80 Sk, o ktorej žalobca tvrdil, že bola použitá na výstavbu kovovej rampy, nebola hodnoverne zobrazená v doklade o technickom zhodnotení budovy, a to ani číselne, ani konkretizáciou daňových dokladov, ktoré podľa žalobcu mali svedčiť o nákupe materiálu na jej výstavbu.

Marginálne súd poznamenáva, že žalovaní viackrát kontaktovali žalobcu za účelom odstránenia kovovej rampy z ich pozemku a oznámili mu, že v prípade, ak ju neodstráni on, pristúpia k tomuto úkonu oni na jeho náklady. Keďže žalobca ani na jednu z výziev žalovaných nereagoval, títo nadobudli pocit, že rampa asi ani nie je majetkom žalobcu. Podľa názoru súdu aj táto skutočnosť naznačuje, že vlastníctvo žalobcu ku kovovej rampe sa javí ako neisté.

Na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal vlastníctvo ku kovovej rampe, ktorú žalovaní odstránili zo svojho pozemku. Z tohto dôvodu žalobca nepreukázal zásah žalovaných do jeho majetkovej sféry a z tohto pohľadu mu potom nemôže svedčať ani aktívna vecná legitimácia pre podanie žaloby o náhradu škody. Z tohto dôvodu súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 OSP zohľadňujúc zásadu úspechu účastníka v konaní. Keďže v celom rozsahu úspešní žalovaní si trovy konania uplatnili, súd im náhradu trov konania priznal.

Právna zástupkyňa žalovaných vyčíslila trovy právneho zastúpenia v celkovej sume 3 511,24 € v podaní doručenom súdu 22.06.2015 za 12 úkonov právnej služby po 237,34 € za jeden úkon takto: Prevzatie a príprava zastúpenia zo dňa 09.05.2012, Vyjadrenie k žalobe zo dňa 14.06.2012, Účasť na pojednávaniach v dňoch 18.10.2012, 11.12.2013, 19.11.2014, 17.02.2015, 07.05.2015 a 19.06.2015, Účasť na ohliadke na mieste samom dňa 24.11.2014, Písomné podania na súd vo veci samej zo dňa 12.02.2015, 10.03.2015 a 02.06.2015. Súčasne si uplatnila aj 3 x režijný paušál po 7,63 € za rok 2012, 1 x režijný paušál po 7,81 € za rok 2013, 2 x režijný paušál po 8,04 € za rok 2014 a 6 x režijný paušál po 8,39 € za rok 2015. Tiež si uplatnila náhradu za stratu času v celkovej výške 566,04 €, ktorý strávila cestou z Košíc do Bardejova a späť na pojednávania a na ohliadku na mieste samom, čo pri jednej ceste tam a späť v trvaní 180 min. (jedna cesta 90 min.) predstavuje 6 polhodín za účasť na každom úkone (6 pojednávaniach a 1 ohliadka na mieste samom). Náhradu za stratu času vyčíslila ako 1/60 výpočtového základu, teda za rok 2012 každá aj začatá polhodina predstavuje 12,71 €, 1 úkon (t. j. 6 x 12,71 €), za rok 2013 každá aj začatá polhodina predstavuje 13,01 €, 1 úkon (t. j. 6 x 13,01 €), za rok 2014 každá aj začatá polhodina predstavuje 13,40 €, 2 úkony (t. j. 12 x 13,40 €) a za rok 2015 každá aj začatá polhodina predstavuje 13,98 €, 3 úkony (t. j. 18 x 13,98 €).

Súd o trovách konania rozhodol podľa § 1 ods. 3, § 9 ods.1, § 10 ods.1, § 14 ods. 1 písm. a), b) a c) (v znení účinnom do 30.06.2013), § 13a ods. 1 písm. c) a d) (v znení účinnom od 01.07.2013), § 13 ods. 2, § 15, § 16 ods. 3, § 17 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Na základe uvedeného súd priznal žalovaným náhradu trov právneho zastúpenia v takej výške a za také úkony ako ich vyčíslila právna zástupkyňa, t. j. 12 úkonov právnej služby po 237,34 €, k tomu režijný paušál ku každému úkonu (v celkovej sume 97,12 €), ako aj náhradu za stratu času v sume 566,04 €, ktorý pri jednej ceste z Košíc do Bardejova a späť predstavuje 6 polhodín za jeden úkon. V danom prípade išlo o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch účastníkov konania - žalovaných. Právna zástupkyňa však každý úkon vyčíslila jedenkrát, akoby pre jedného účastníka konania, čo pri aplikácii § 13 ods. 2 citovanej vyhlášky znamená rovnakú sumu, akoby tieto úkony vypočítala dvakrát a potom ich znížila o 50 %.

Na základe uvedeného súd uložil žalobcovi zaplatiť žalovaným v 1. a 2. rade trovy konania (trovy právneho zastúpenia) v celkovej výške 3 511,24 € na účet ich právnej zástupkyne vedený v Tatra banka, a.s., č. ú. 261 803 8288/1100, IBAN: SK31 1100 0000 0026 1803 8288 (§ 149 ods.1 OSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Bardejov.

1, V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2, Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3, Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.